

Burus Vendel (1925–2014)

A Kisalföldi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság (Győr) Rábaközi Erdészetiének nyugalmazott erdésze Veskényben született. 1949-től fizikai dolgozóként, fakitermelésben dolgozott későbbi kerületében,

majd 1951–52-ben képesített erdész végzettséget szerzett Sopronban.

Erdészként először a Himod-alsó kerületben dolgozott 1952. október 1-jétől, majd 1954. szeptembertől nyert kinevezést a Petlend erdészkerületbe, ahol 1985-ös nyugdíjba vonulásáig gyakorolta hivatását. Családja a petlendi erdészházban lakott, Gyermekeik is oda születtek, 1964-ben költöztek be a Kisfaludon épített családi házukba.

Munkássága harmincegy évében, keze nyomán sokat változott kerületének arculata, Az öreg sarjeredetű cseres-tölgyesek letermelésre kerültek, helyükre magyeredetű elegyes tölgyeseket ültettek, A kötött talajokon itt alkalmazták először a Danszky-féle mélylazításos erdőfelújítási technológiát és az ő kerületében történt az első helyszíni makkvetéses erdősítés is.

Egyike volt azoknak, akik az első repülőgépes erdővédelmi permetezést koordinálták. Kerületében mindig mintaszerű rend volt úgy a fakitermelések terén, mint az erdősítésekben, valamint a nyiladékok, tűzvédelmi pászták tekintetében.

Kisfaludi letelepedésekor már gyümölcsöst is telepített az épülő ház mellé, melyet egész haláláig mintaszerűen gondozott családja segítségével.

Nem volt rest hajnalban a soproni, vagy a kapuvári és környékbeli piacokra elvinni az ízletes almákat, ezzel a kiegészítéssel – és a hozzátartozó rengeteg munkával – tudta családja elfogadható életszínvonalát biztosítani.

Szívesen visszatért az általa kezelt erdőkhöz, örömmel látta, micsoda szép erdő lett abból, amit ő ültetett. Tartotta a kapcsolatot fiatalabb kollégáival is, mivel jó pár éve megövezvegyült, jólesett neki, ha magányában valaki rányitotta az ajtót gyermekein, unokáin kívül.

December 10-én stroke-traumát kapott, melyből már nem tudott felépülni, munkásszervezete feladta a küzdelmet. 2014. január 7-én családja, volt munkatársai, tisztelői kö-

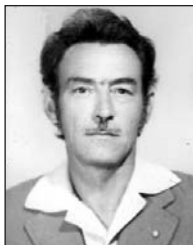
rében a kisfaludi temetőben fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva vettünk végső búcsút tőle.

Nyugodjék békében!

Kóródi Sándor

az OEE Győri Erdőgazdasági HCS elnöke

Pintér László (1924–2014)

Szomorú hír járta be Pécs városát, hogy Pintér László, gyémántdiplomás erdőmérnök 90 éves korában, ez év január 14-én elhunyt.

1924-ben született Pécsen. Édesapád, Pintér Lajos erdőmér-

nök a pécsi püspöki erdőüzem vezetője, és egyben Zobápusztán (u. p. Hosszúhetény) erdőgondnok. A másik két erdőgondnokság Mecseknádasdon és Kárászon volt. Édesapád nehéz időkben – az első világháború és a szerb megszállás (1918–1921) után – került Zobákra. A pontos időpontot nem ismerjük. A Pécsi Püspökség Uradalma volt Baranya megye legelső, a maga idejében korszerű nagyüzeme. Az erdőgondnokságokat a szerb megszállás „határa” kettévágta, évekig elválasztotta az északi és déli területeket egymástól, és akadályozta a rendszeres erdőgazdálkodást. Ekkor keletkeztek azok a rontott erdők, amelyek helyrehozatala évtizedekig tartott, és az üzemtervezésükből Te is kivettél a részed.

Gyermekkori szép emlékeid a Keleti-Mecsekben, és édesapád példája bizonyára hozzájárult, hogy az erdész pályát választottad. Pontosan ismerted a részleteket, és minden nehézségével együtt vállaltad szép szakmánkat.

1942-ben érettségiztél a Pécsi Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziumában. Az egyetem évei alatt édesapád felfüggesztették állásából, és más erdőgondnokot neveztek ki Zobákra. Az új gondnok, Molnár István mesélte, állandóan siettették az átvételt, amit két okból sem hajtott végre: nem volt szíve Lajos bácsit betegségében olyannal zavarni, ami bizonyára rosszul esett neki, arról nem is beszélve, hogy Zobákon mintaszerű rend volt. Édesapád mint zobáki gondnok hunyt el.

1950-ben szereztél erdőmérnöki oklevelet Sopronban. A szakmai utad egyetlen mondatba belefér: Pécsen az erdőrendezőségénál üzemtervező, nyugdíjazásodig. Igaz, a cég

és jogutódjainak neve többször is változott, de a tényleges munkaköröd mindig ugyanaz maradt. Nem az üzemi élet forgatagát, a fakitermeléseket, szállításokat, az értékesítést, az ápolás napi gondjainak megoldását választottad, hanem a tervezést, mert éreztél és tudtad, hogy a sikeres erdőgazdálkodás alapja a lelkiismeretes készített, részletes üzemterv. Örömmel végeztél a külső felvételeket a nyári hónapokban, majd a feldolgozást az irodában. Hosszú pályád alatt legalább öt üzemtervi ciklusban készítettél a remek üzemterveket. Szemed előtt állományok sora nőtt fel. Hatalmas előny az erdő részére, ha ugyanaz a mérnök hosszú ideig készítheti a terveit.

Egy furcsa korban kellett az erdőknél üzemtervet készítened, hiszen beleesett az államosítás, a két TSZ-szervezés, az erdőbirtokosságok felszámolása, új felmérések, kataszteri holdról a hektárra áttérés, a községek összevonása, az üzemi átszervezésekről nem is beszélve. Az erdőgondnokságok, üzemegységek, erdészetek, kis erdőgazdaságok, majd ezek összevonása és újbóli átrendezése.

Először diplomatervem készítésekor találkoztunk. Később akkor kerültünk munkakapcsolatba, amikor területrendező lettem. Jó visszaemlékezni, milyen türelemmel és aprólékosan, minden részletre kiterjedő figyelemmel végeztél az egyeztetéseket. Biztos vagyok benne, hogy minden tervezésnél nem 10 évében, hanem sokkal hosszabb időben gondolkodtál. Köszönöm a sokszor megelégedett bizalmat, mert Te az általad észlelt területváltozásokat már az új üzemtervbe beépíttetted, tudva, hogy azokat csak jóval később lehet átvezetni a telekkönyvbe.

Legtöbbet a nyugdíjazásod után segítettél nekem, amikor a Kárászi Erdészet történetét állítottam össze. Minden részletre vissza tudtál emlékezni, édesapád gondnoksága alatt, illetve a saját pályafutásod alatt történetekre. Még megbeszéltük, hogy segíteni fogsz a régi fényképeket átnézni, de sajnos erre a Te remtő már nem adott alkalmat.

Meg kell emlékezni a családi háttérrel, kedves feleségedről és ikergyermekeidről, akik segítettek a sok terepi felvétellel járó munkát.

Köszönjük, hogy Veled dolgozhattunk. Emlékedet kegyelettel megőrizzük.

Nyugodjál békében! Kérjük közbenjárásodat, hogy a mi életünk „üzemterve” is mindig rendben legyen a rögzös földi utjainkon.

2014. január 1-jén a pécsi köztemető Szent Mihály kápolnában tartott szentmise után helyezték örök nyugalomba.

Dr. Tóth Aladár
főerdőmester